

prima instanță: D. Mardari
instanța de apel: M. Anton, A. Panov, I. Secrieru

dosarul nr. 2ra-71/14

DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completul, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî,
Iuliana Oprea,
Ion Druță.
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Vîntu Ludmila și Vîntu Oleg reprezentați de avocatul Carapunarlî Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Balan Eduard împotriva lui Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 20 decembrie 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă

La data de 30 octombrie 2012, Balan Eduard a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Balan Eduard a indicat că în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 5761 din 08 noiembrie 2011 a procurat de la Vîntu Ludmila și Vîntu Oleg sectorul de teren cu suprafața de 0,0728 ha cu nr. cadastral 0146112322 din str. Fîntînilor, com. Tohatin, mun. Chișinău în scopul construirii unei case de locuit individuale.

Sușține că conform contractului menționat, prețul terenului a constituit 6300 euro și a fost achitat integral, ulterior, și anume, la data de 31 mai 2012, contractul a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile sub nr. 0100/11/116408.

Menționează că, s-a adresat Primăriei com. Tohatin privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea casei de locuit, însă i s-a refuzat pe motiv că terenul cu nr. cadastral 0146112322 se află într-o zonă de amortizare expusă pericolului alunecărilor de teren, zonă unde este exclusă posibilitatea edificării unor construcții.

Consideră, reclamantul că Vîntu Ludmila și Vîntu Oleg la încheierea contractului de vîzare-cumpărare au acționat cu rea-credință și intenționat nu l-au informat despre viciul existent al bunului în litigiu, prezentînd informația denaturată privind caracteristicile reale ale imobilului.

La fel, indică că actul juridic contestat este lovit și de nulitatea absolută, deoarece prin neglijența factorilor de decizie ale autorității publice locale Tohatin, astfel de terenuri sunt tranzacționate contrar prevederilor Legii privind prețul normativ și modul de vînzare-cumpărare a pămîntului referitoare la atribuirea și modul de vînzare-cumpărare a terenurilor reglementate de art. art. 3-9, 42-51 Codului funciar, potrivit cărora astfel de terenuri urmează a fi excluse din circuitul civil avînd scopul edificării construcțiilor locative în zone expuse riscului alunecărilor de teren.

Afirmă că, în urma acțiunilor pîrîților a fost prejudiciat atît în plan material, deoarece a suportat cheltuieli pentru procurarea lotului de teren, autentificare notarială, consultație juridică, de înregistrare la organele de stat competente, cît și în plan moral, situația creată, tensionîndu-i relațiile în familie.

Solicită recunoașterea nulității contractului de vînzare-cumpărare nr. 5761 din 08 noiembrie 2011, a terenului cu suprafața de 0,0728 ha nr. cadastral 0146112322 din mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Fîntînilor, autentificat de notarul public Boris Grati, repunerea părților în poziția inițială cu încasarea din contul lui Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila în beneficiul său a sumei de 6300 euro pentru procurarea lotului de teren, 1310 lei cheltuieli pentru serviciul notarial și repararea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 20 decembrie 2012, acțiunea a fost admisă parțial. A fost recunoscut nul contractul nr. 5761 din 08 noiembrie 2001 de vînzare-cumpărare a lotului de teren cu suprafața de 0,0728 ha situat în str. Fîntînilor, com. Tohatin mun. Chișinău nr. cadastral 0146112322, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, Filiala Întreprinderii de Stat „Cadastru” la data de 31 mai 2012 cu nr. 0100/12/67637, și a fost dispusă restituția civilă prin încuviințarea Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău să introducă rectificările în registrul bunurilor imobile, prin radierea înscrierii dreptului de proprietate asupra lotului de teren cu suprafața de 0,0728 ha cu nr. cadastral 0146112322, amplasat în mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Fântânilor, înregistrat în registrul bunurilor imobile, ținut de întreprinderea de stat „Cadastru”, cu nr.0100/11/116408 și încasarea din contul pârâților Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila în mod solidar în beneficiul lui Balan Eduard a mijloacelor financiare în sumă de 6300 euro achitate de ultimul ca fiind prețul terenului nominalizat; a cheltuielilor de autentificare notarială a contractului nr.5761 din 08 noiembrie 2011 în sumă de 1310 lei; a taxei de stat în mărime de 2980 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5780 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2013 a fost respins apelul declarat de către Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 22 august 2013, Vîntu Ludmila și Vîntu Oleg reprezentați de Carapunarli Alexandru, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei

instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată și tardivă.

În motivarea recursului recurenții Vîntu Ludmila și Vîntu Oleg au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, susținînd că instanțele judecătorești nu și-au motivat convingător hotărîrea, încălcîndu-le astfel dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din CEDO. Totodată, atît prima instanță cît și instanța de apel și-au făcut o falsă reprezentare a circumstanțelor de fapt, și au interpretat și aplicat eronat prevederile art. art. 227, 228 Cod civil, deoarece în cadrul examinării cauzei nu fost stabilit comportamentul dolosiv și viclean în raport cu intimatul.

Susține că, conform extrasului din registrul bunurilor imobile la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare terenul în litigiu este destinat după modul de folosință pentru construcții, iar prevederile art. 5 din Legea nr. 1308-XII din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pămîntului nu reglementează expres obligația vînzătorului de a efectua careva studii geologice în vederea posibilității valorificării unui teren pentru construirea unei case la data perfectării contractului de vânzare-cumpărare.

Menționează că instanțele judecătorești au lăsat fără apreciere atît răspunsul Primăriei com. Tohatin nr. 405 din 09 noiembrie 2012, prin care Balan Eduard a fost informat că i se eliberează certificat de urbanism pentru proiectarea unei case de locuit, dar cu luarea în considerație a condițiilor geologice ale terenului, cît și scrisorile emise fie de IMP „Chișinăuproiect”, fie de Primăria com. Tohatin mun. Chișinău, inclusiv certificatul de urbanism nr. 16 din 12 decembrie 2012, care nu anulează posibilitatea efectuării unei construcții ci stabilește aflarea terenului într-o zonă expusă pericolului de alunecări, fără a face imposibilă edificarea unei case de locuit.

Mai indică că terenul înstrăinat lui Balan Eduard a apărut ca rezultat al divizării unui alt teren pe care este amplasată casa de locuit în care ei locuiesc. În acest sens specialiștii OCT Chișinău au elaborat Proiectul de formare a bunului imobil cu nr. 4565 din 17 mai 2010, emis în strictă corespundere cu prevederile Legii cu privire la formarea bunurilor imobile nr. 354-XV din 28 octombrie 2004, care stabilește anumite exigențe concrete la formarea bunurilor imobile. Respectiv, dacă pe terenul înstrăinat lui Balan Eduard era imposibil de efectuat careva construcții, nici divizarea în 2 părți a terenului recurenților nu ar fi avut loc, și nici alte case de locuit în aceeași zonă unde se află lotul de teren al lui Balan Eduard nu ar fi fost situate, însă situația de fapt demonstrează că, după luarea în considerație a unor cerințe tehnice specifice este posibilă construcția imobilului în zona respectivă.

Afirmă că toate momentele menționate nu probează nimic altceva, decît faptul că dînșii, la data încheierii actului juridic litigios, au acționat cu bună-credință conform art. 9 Cod civil, pe cînd intimatul era obligat să demonstreze instanțelor de judecată, că la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, dînșii, au trecut cu tăcere presupusul viciu material, fapt însă care nu a fost probat.

Din contra, susțin că dînșii, prin conduita sa, au demonstrat că u acționat cu bună-credință și nici nu aveau de unde ști despre posibilele pericole de alunecare, atît timp, cît î-și au propria locuință în teritoriul dat.

Totodată, recurenții consideră că Balan Eduard a omis termenul de prescripție prevăzut de art. 233 al. (1) Cod civil pentru invocarea erorii și dolului ca temei de anulare a actului juridic, deoarece reclamantul este specialist în construcții și la inspectarea fizică a terenului a avut posibilitate de a vedea dacă în zona respectivă sunt careva probleme cu terenul.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia decizie instanței de apel din 27 iunie 2013 a fost expediată în adresa recurenților la 17 iulie 2013, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 222).

Astfel, instanța de recurs constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 august 2013 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Fiind investite cu judecarea pricinii în cauză și având ca obiect declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 5761 din 08 noiembrie 2011 încheiat între Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila în calitate de vânzător și Balan Eduard în calitate de cumpărător asupra lotului de pământ cu nr. cadastral 0146112322 situat în mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Fîntînilor și repunerea părților în poziția inițială, atât prima instanță, cât și instanța de apel determinând corect raporturile juridice stabilite între părți, întinderea drepturilor lor în cazul respectiv, precum și cadrul legal aplicabil în speță, justificat au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și admiterii acesteia parțial.

În susținerea soluției date, instanța de recurs reține că la 08 noiembrie 2011 Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila au vândut lui Balan Eduard, iar ultimul a cumpărat terenul pentru construcții cu suprafața totală de 0,0728 ha, cu nr. cadastral 0146112322 situat în mun. Chișinău, com. Tohatin, str. Fîntînilor, în acest sens fiind întocmit contractul de vânzare-cumpărare nr. 5761, care a fost autentificat și înregistrat la OCT Chișinău la 31 mai 2012 (f. d. 13-14).

Din conținutul contractului nominalizat rezultă că prețul convenției constituie 6300 euro, care a fost achitat de către cumpărătorul Balan Eduard în 2 rate pînă la data de 01 aprilie 2012.

Tot actele cauzei atestă că, după procurarea terenului, și anume la data de 15 octombrie 2012, Balan Eduard a depus o cerere la Primăria com. Tohatin, prin care a solicitat eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea unei case de locuit pe terenul procurat, însă prin răspunsul nr. 387 din 23 octombrie 2012 Balan Eduard a fost informat că certificatul solicitat nu poate fi eliberat pe motiv că, terenul, pentru care s-a solicitat certificatul de urbanism pentru proiectarea unei case de locuit, se

află în zona de alunecări, fapt stabilit prin studiile geologice elaborate de către specialiștii IMP „Chișinăuproiect” (f.d.-9).

La fel actele cauzei denotă că, prin răspunsul nr. 38-1 din 14 noiembrie 2012 la cererea nr. 603 din 13 noiembrie 2012, IMP „Chișinăuproiect”, l-a informat pe Balan Eduard că terenul cu nr. cadastral 0146112322 se află în zona nefavorabilă pentru construcții, din cauza pantei considerabile și dezvoltării posibile proceselor de alunecare și eroziune a solului, zona menționată fiind posibil de folosit doar pentru grădini (f.d. 25).

Iar, din conținutul certificatului de urbanism informativ nr. 16 din 12 decembrie 2012, eliberat de Primăria com. Tohatin, în baza cererii depuse de către Balan Eduard, rezultă că terenul cu nr. cadastral 0146112322 se află în zona posibilelor alunecări de teren nefavorabil pentru construcții (f.d. 97).

În speță s-a stabilit și faptul că prin răspunsul nr.408 din 12 noiembrie 2012, Primăria com. Tohatin l-a informat pe Balan Eduard că anterior, și anume, în luna iunie 2004, familia Vîntu s-a adresat în repetate rânduri autorității publice locale în vederea atribuirii unui lot de teren pentru construcția casei de locuit, din considerentele că terenul cu nr. cadastral 0146112322 este avariat, se găsește în zona de alunecări, iar apele subterane se află la suprafață, la adâncimea de circa 0,5-1m (f.d. 43).

Materialul probator reflectă incontestabil și faptul că, prin Decizia Consiliului comunal Tohatin „Cu privire la atribuirea loturilor pentru construcția individuală” nr. 15/12 din 20 decembrie 2004, familiei Vîntu i-a fost atribuit cu titlu gratuit lotul de teren cu suprafața de 0.0900 ha cu nr. cadastral 0146107243 pentru construcție individuală (f.d. 27-28).

În acest context, corect instanțele judecătorești au reținut că la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare nr. 5761 din 08 noiembrie 2011, Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila, cunoșteau despre faptul că terenul cu nr. cadastral 0146112322 din str. Fîntînilor, com. Tohatin, mun. Chișinău se află în zonă de risc de alunecări și eroziune, însă au lăsat sub tăcere acest fapt, manifestînd astfel un comportament dolosiv în raport cu Balan Eduard.

Iar după cum instituie prevederile art. 227 Cod civil, actul juridic încheiat în baza unei erori considerabile poate fi declarat nul de instanța de judecată. Eroarea este considerabilă dacă la încheiere a existat o falsă reprezentare referitor la: natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic (partenerul sau beneficiarul), în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic. Eroarea asupra motivului este considerabilă doar în cazul în care motivul este inclus în obiectul actului juridic. Eroarea imputabilă celui al cărui consimțământ este viciat nu poate servi temei pentru anularea actului juridic. Persoana în al cărei interes a fost declarată nulitatea este obligată să repare celelalte părți prejudiciul cauzat, dar nu mai mult decât beneficiul pe care aceasta l-ar fi obținut dacă actul juridic nu ar fi fost declarat nul. Prejudiciul nu se repară în cazul în care se demonstrează că cel îndreptățit la despăgubire știa sau trebuia să știe despre eroare.

Conform art. 228 Cod civil, actul juridic a cărui încheiere a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia din părți poate fi declarat nul de instanța

de judecată chiar și în cazul în care autorul dolului estima că actul juridic este avantajos pentru cealaltă parte. Dacă una dintre părți trece sub tăcere anumite împrejurări la a căror dezvăluire cealaltă parte nu ar mai fi încheiat actul juridic, anularea actului juridic poate fi cerută numai în cazul în care, în baza principiului bunei-credințe, se putea aștepta ca cealaltă parte să dezvăluie aceste împrejurări. În cazul în care dolul este comis de un terț, actul juridic poate fi anulat numai dacă se demonstrează că cealaltă parte a știut sau trebuia să știe despre dol.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este cert că la caz sunt evidente caracterele de eroare și dol al actului juridic încheiat, care generează nulitatea relativă a acestuia, or, în situația dată lipsește voința expresă a intimatului Balan Eduard la acoperirea viciului terenului procurat.

Aici se va remarca ca corectă și constatarea instanțelor inferioare cu referire la faptul că, calitățile substanțiale ale obiectului contractului, și anume, destinația terenului fiind pentru construcții, are o falsă reprezentare, manifestată prin imposibilitatea exploatării de facto a acestuia conform destinației din considerentul expunerii riscului eminent de alunecări, implică în mod incontestabil nulitatea relativă a actului juridic în litigiu, cu aplicarea efectelor nulității, ce generează desființarea retroactivă a acestuia.

În aceste condiții, instanța de recurs remarcă drept corectă soluția instanțelor judecătorești cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 5761 din 08 noiembrie 2011 încheiat între Vîntu Oleg cu Vîntu Ludmila și Balan Eduard, or, la caz s-a constatat incontestabil că Balan Eduard a procurat lotul de teren în litigiu pentru construcția casei de locuit, însă construcția nu mai poate fi efectuată din cauza calității nefaste a terenului, circumstanțe cunoscute dar ascunse de Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila, fapt ce generează aplicarea directă la caz a prevederilor art. 227 și art. 228 Cod civil, care reglementează nulitatea actului juridic încheiat prin dol și afectat de eroare.

Instanța de recurs susține, de altfel, și opinia expusă de către instanțele inferioare în vederea admiterii capătului de cerere cu privire la repunerea părților în poziția inițială, or, art. 219 alin. (1) și (2) Cod civil stabilește expres că, actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor. În virtutea principiului relativității actelor juridice (actul juridic produce efecte numai între părți), nulitatea produce efecte numai în privința părților care au încheiat actul. Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației.

Astfel, raportând la caz prevederile enunțate și reieșind din constatările relatate, instanța de recurs, consideră că atât prima instanță cât și instanța de apel dispunând declararea nulității contractului nr. 5761 din 08 noiembrie 2011 de vânzare-cumpărare a terenului cu suprafața de 0.0728 ha cu nr. cadastral 0146112322 din str. Fîntînilor, com. Tohatin, mun. Chișinău, justificat au aplicat efectele sancțiunii nulității actului juridic, respectiv întemeiat au dispus aducerea părților la poziția inițială încheierii contractului, cu restituirea reciprocă a prestațiilor.

În asemenea împrejurări, sunt lipsite de sens și apreciate critic de instanța de recurs susținerile recurenților cu referire la faptul că nu au cunoscut despre viciul bunului înstrăinat, deoarece contravin răspunsului Primăriei com. Tohatin nr. 408 din 12 noiembrie 2012, din care rezultă că în luna iunie 2004, familia Vîntu, de nenumărate ori, s-a adresat la Pimăria com. Tohadin pentru retribuirea unui lot de teren pentru construcția casei de locuit, din motiv că terenul cu nr. cadastral 0146112322 este avariat (f. d. 43), fapt ce denotă că recurenții au cunoscut despre viciul terenului în litigiu și intenționat nu au informat despre aceasta cumpărătorul.

Nu pot fi reținute nici argumentele cu referire la actele emise de IMP „Chișinăuproiect” și Primăria com. Tohatin mun. Chișinău inclusiv certificatul de urbanism nr. 16 din 12 decembrie 2012, care nu anulează posibilitatea efectuării unei construcții pe terenul în litigiu ci stabilește doar aflarea terenului într-o zonă expusă pericolului de alunecări, deoarece materialele cauzei atestă cu certitudine faptul că terenul în litigiu nu poate fi folosit pentru construcții și nu corespunde destinației stabilite în contract.

Sunt neîntemeiate și argumentele cu referire la Legea nr. 1308-XII din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului în conformitate cu care vânzătorul nu este obligat să efectueze careva studii geologice în vederea posibilității valorificării unui teren pentru construirea unei case la data perfectării contractului de vânzare-cumpărare, deoarece în cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că recurenții cunoșteau cu certitudine despre viciul terenului în litigiu, însă au ascuns acest fapt.

Instanța de recurs consideră declarative și argumentele cu referire la omiterea termenului de prescripție de către Balan Eduard, deoarece conform scrisorii Consiliului com. Tohatin mun. Chișinău, Balan Eduard a fost informat despre viciile terenului procurat la data de 23 octombrie 2012 (f.d. 9), iar în instanța de judecată s-a adresat la data de 30 octombrie 2012 (f.d. 4), astfel cu respectarea termenului de 6 luni prevăzut de art. 233 Cod civil, pentru solicitarea declarării nulității. Iar în susținerea argumentului precum că, intimatul a cunoscut despre viciile terenului anterior, recepționării răspunsului Consiliului com. Tohatin mun. Chișinău din 23 octombrie 2012, instanței nu au fost prezentate probe pertinente și admisibile, ce denotă caracterul declarativ al acestor susțineri.

În această ordine de idei este lipsită de suport legal și susținerile recurentului precum că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanță ca stabilite, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece acestea contravin constatărilor relatate.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Din considerentele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2013 și hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 20 decembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Balan Eduard împotriva lui Vîntu Oleg și Vîntu Ludmila cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî,

Iuliana Oprea,

Ion Druță.

Tamara Chișca-Doneva